

Podľa obsahu spisov poškodená má otca, ktorý je jej zákonným zástupcom.

Niet pochybnosti o tom, že za otca poškodenej, súhlasil-li tento, aby návrh bol podaný, môže návrh urobiť aj matka poškodenej, ako sa stalo v súdenom prípade.

Pre zistenie však, či bol súkromný návrh predstretý v lehote § 112 tr. z., je rozhodné len to, kedy sa otec dozvedel o trestnom čine a jeho pachateľovi.

Odvolací súd v tomto smere zistil len to, že návrh bol učinенý dňa 24. decembra 1934, a bol toho istého názoru ako súd prvej stolice, že návrh bol učinенý včas pred uplynutím trojmesačnej lehoty, bez toho, že by svoj názor bližšie odôvodnil. Aby mohlo byť posúdené, či návrh učinенý zákonným zástupcom bol predstretý včas, nepostačuje zistenie, že návrh bol učinенý dňa 24. decembra 1934 a že trestný čin bol spáchaný v septembri 1934, lebo nie je vylúčené, že trestný čin bol spáchaný aj pred 24. septembrom 1934 a že sa zákonný zástupca už pred týmto dňom dozvedel o čine a pachateľovi, a preto k rozhodnutiu otázky, či návrh zákonného zástupcu bol podaný v lehote § 112 tr. z., treba zistiť, či sa zákonný zástupca dozvedel o trestnom čine a pachateľovi teprv dňa 25. septembra 1934 alebo neskôršie.

Ponevác najvyšší súd v dôsledku zásady vytkutej v § 33, odst. 3 por. nov. uvedenú skutočnosť sám zistiť nemôže, lebo je povinný vziať za základ svojho rozhodnutia tie skutočnosti, ktoré vrchný súd uznal za pravdivé, preto pokračoval podľa § 35, odst. 1 por. nov., zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc čo do výroku, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre zločin podľa § 233 tr. z., spáchaný na M-ovej, v dôsledku toho aj vo výroku o treste a výrokoch s tým súvisiacich, a uložil súdu prvej stolice, aby v tomto smere znovu pojednával a rozhodol.

Čís. 5851.

I pri zamietnutí odvolania žalobcu čo do použitia § 92 tr. zák. môže odvolací súd zvýšiť obžalovanému trest, aj keď sa žalobca súčasne neodvolal pre nízku výmeru trestu podľa § 382 tr. p.

Odvolanie čo do použitia § 92 tr. zák. obsahuje v sebe i žiadosť o zvýšenie trestu.

(Rozh. zo dňa 16. marca 1937, Zm III 31/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci pre prečin zneužitia úradnej moci zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v:

Zmätočnú sťažnosť »čo do zvýšenia trestu«, číselne označenú podľa § 385, čís. 2 tr. p., uplatňuje sťažovateľ námietkou, že vrchný súd porušil zákon, keď s použitím § 92 tr. z. krajským súdom vymeraný trest zvýšil prez to, že odvolanie štátneho zástupcu smerovalo iba proti použitiu § 92

tr. z., a preto, dospel-li odvolací súd k názoru, že použitie § 92 tr. z. je odôvodnené, mal vraj odvolanie štátneho zástupcu v tomto smere uplatnené iba zamietnuť.

Z tohoto odôvodnenia zmätočnej sťažnosti plynie, že sťažovateľ vecne poukazuje na formálny dôvod zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p., že totiž vrchný súd s porušením predpisu § 387, odst. 3 tr. p. bez oprávneného prostriedku verejného žalobcu v neprospech obžalovaného zostril trest a tak prekročil obor svojej pôsobnosti.

Nehľadiac ani na to, že je mylný názor sťažovateľov, že by odvolací súd nemohol zvýšiť trest pri zamietnutí odvolania štátneho zástupcu čo do použitia § 92 tr. z., nebolo-li súčasne ohlásené odvolanie čo do nízkej výmery trestu podľa § 382 tr. p., pretože už odvolanie čo do použitia § 92 tr. z. pre svoj širší rámec obsahuje v sebe aj žiadosť o zvýšenie trestu a preto nie je vylúčené preskúmanie miery trestu vymeranej s použitím § 92 tr. z., je zmätočná sťažnosť v tomto smere ohlásená bezpredmetná a tedy zákonom vylúčená, lebo štátny zástupca podal odvolanie aj čo do nízkej výmery trestu podľa § 382 tr. p.

Čís. 5852.

Právny nástupca poškodeného nie je oprávnený podať opravný prostriedok proti rozsudku po uplynutí lehoty § 42, odst. 2 tr. p., určenej ku prehláseniu, že zotrúva pri súkromnej žalobe.

(Rozh. zo dňa 16. marca 1937, Zm III 39/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti mladistvému obvinenému pre previnenie zabitia človeka z neopatrnosti odmietol zmätočnú sťažnosť právneho zástupcu náhradného súkromného žalobcu.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu podal náhradný súkromný žalobca zmätočnú sťažnosť podľa §§ 384, čís. 9, 385, čís. 1 a) tr. p.

Sťažovateľ odvozuje práva náhradného súkromného žalobcu ako príbuzný v sostupnom pokolení z úmrtia svojej matky.

Uplatnenie týchto práv je obmedzené ustanovením § 49, odst. 2 tr. p. na dobu 30 dní počítajúc od smrti náhradného súkromného žalobcu. V tejto lehote musí ten poškodený, ktorý chce prevziať zastúpenie obžaloby, ohlásiť súdu, že trvá na súkromnej obžalobe.

Ponevác sťažovateľ toto ohlásenie učinil teprv pri odvolacom hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 1936 a náhradná súkromná žalobkyňa zomrela dňa 4. novembra 1935, uplynula tak lehota určená v § 49, odst. 2 tr. p., čo malo za následok zánik práv poškodeného, a nebol tedy sťažovateľ oprávnený použiť proti tomuto rozsudku opravného prostriedku.

Táto zmätočná sťažnosť mala byť už vrchným súdom podľa § 32, odst. 1 por. nov. odmietnutá ako podaná osobou k tomu neoprávnenou a ponevác vrchný súd tak neučinil, bola v smysle § 434, odst. 3 tr. p. odmietnutá najvyšším súdom.